

Un creștin filosof (Πουμανικά, Romanian)

sc / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Predica Mitropolitului Augustin de Florina la pomenirea

Sfântului Iustin, Martirul și Filosoful

Iubiții mei, pe Hristos, când a început să propovăduiască, L-au urmat pescari, muncitori, păstori, femei și copii nevinovați. Oamenii care erau învățați și bogați și dețineau poziții și funcții, în marea lor majoritate au rămas departe de Hristos. L-au disprețuit, au râs de El, L-au hulit, L-au calomniat și în orice fel au încercat să-L înjosească înaintea poporului. Vedeți? Aceștia erau importanți, iar Hristos era un nimic! Puțini doar, foarte puțini din înaltele trepte sociale au crezut și L-au urmat pe Hristos, precum Iosif din Arimateea și Nicodim, oameni bogați și sfinți, care s-au învrednicit să facă pogorârea de pe Cruce și înmormântarea lui Hristos.

Ceea ce I s-a întâmplat lui Hristos, li s-a întâmplat și apostolilor. La predica lor alerga popor mult. Săraci, agravați, oameni harnici și îndurerați, aceștia, îndeosebi, au crezut în predica apostolilor și din ei s-au alcătuit primele Biserici ale lui Hristos. Din ceilalți, bogați, învățați, demnitari, puternici, puțini au crezut în predica apostolilor, numărați pe degete. Apostolul Pavel a observat acest fenomen și într-o epistolă a sa către creștinii din Corint scria: „Priviți, frații mei, cine se află în biserică; se află bogații, învățații, aristocrații, cei puternici, cei mari și grozavi? Nu. Doar câțiva dintre aceștia se află între noi. Ceilalți sunt oameni săraci și simpli» (I Corinteni 1, 26 și următoarele).

Și dacă ne vor întreba care este pricina pentru care nu au crezut în Hristos cei bogați, învățați și cei puternici ai pământului, răspundem: Pricina necredinței acestor oameni este ([περισσότερα...](#))